3.7.9. Χρειάζεται επίσης να ενισχυθούν οι μεικτές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν οι κοινωνικές και οικονομικές δυνάμεις της Κοινότητας και των ΤΜΧ και αποσκοπούν στην εμβάθυνση ιδιαιτέρων θεμάτων που αφορούν τη μεσογειακή πολιτική όπου είναι ουσιαστικός ο ρόλος των οικονομικών και κοινωνικών δυνάμεων.

3.7.10. Δύναται επίσης να αναληφθεί εκ μέρους της Κοινότητας η ενθάρρυνση ενός ευρωμεσογειακού διαλόγου, με βάση το κοινοτικό πρότυπο.

3.7.11. Στον οικονομικό και κοινωνικό διάλογο και στην ενεργοποίηση της συμμετοχής των οικονομικών και κοινωνικών δυνάμεων των ΤΜΧ, θεμελιώδη ρόλο επιβάλλεται να διαδραματίσει η ΟΚΕ. Ό,τι προτείνεται είναι ένας ρόλος της ΟΚΕ πέραν του συμβουλευτικού, που είναι ουσιαστικός και χρειάζεται περαιτέρω ανάπτυξη ως προς τις ΤΜΧ, για να καταστεί ενεργό όργανο του Συμβουλίου και της Επιτροπής στον οικονομικό και κοινωνικό διάλογο του ευρωμεσογειακού χώρου.

3.7.12. Σχετικά επιβεβαιώνεται το καθήκον της ΟΚΕ, με την υποστήριξη του Συμβουλίου, να συστήσει μόνιμη ομάδα επαφών μεταξύ ΟΚΕ και οικονομικών και κοινωνικών συμβουλίων των ΤΜΧ, όπου υπάρχουν, ή τις κοινωνικοεπαγγελματικές οργανώσεις. Επίσης, η ετήσια οργάνωση μιας συνάντησης των οικονομικών και κοινωνικών δυνάμεων του ευρωμεσογειακού χώρου. Παρόμοιες πρωτοβουλίες θα έχουν σαν σκοπό την εξέταση της μεσογειακής πολιτικής σε όλες τις πτυχές της με βασική συγκέντρωση της προσοχής σε πλευρές που διαφυλάσσουν περισσότερο την άμεση πρωτοβουλία των οικονομικών και κοινωνικών δυνάμεων.

4. **Συμπεράσματα**

4.1. Η ΟΚΕ χαίρει επειδή η Επιτροπή προτείνει μια ανανεωμένη μεσογειακή πολιτική. Συμμερίζεται τις ειδικές προτάσεις για παρέμβαση (έξι σημεία). Θεωρεί όμως ότι η Επιτροπή οφείλει να επιδείξει περισσότερο θάρρος και συνεκτικότητα, εντάσσοντας τις παρεμβάσεις αυτές στο πλαίσιο μιας γενικής πολιτικής κοινής ανάπτυξης που αναμένει ακόμη προσδιορισμό.

4.2. Αφετέρου η ΟΚΕ δεν δύναται παρά να αισθανθεί δυσαρέσκεια επειδή οι συζητήσεις μεταξύ των χωρών της Κοινότητας — όπως έγινε εμφανές στο Συμβούλιο της 5ης Φεβρουαρίου 1990 — καθυστερούν ακόμη, και διαρθρώνονται μεταξύ της άποψης που περιορίζει το πρόβλημα σε ένα μεγάλο άνοιγμα στις εξαγωγές των ΤΜΧ και εκείνης που το περιορίζει στη χορήγηση οικονομικής βοήθειας, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η στρατηγική προέκταση που μεσογειακού ζητήματος και η γενική διάσταση που τίθεται σήμερα σε μια κοινή πολιτική που προσπαθεί να την αντιμετωπίσει.

Βρυξέλλες, 26 Απριλίου 1990.

Ο Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Alberto MASPRONE

Γνωμοδότηση για την πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου για την εισαγωγή ορισμένων γουνών [1]

(90/C 168/15)

Στις 18 Μαΐου 1989, και σύμφωνα με το άρθρο 198 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την παραπάνω πρόταση κανονισμού.

Το τμήμα περιβάλλοντος, δημόσιας υγείας και κατανάλωσης, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 3 Απριλίου 1990 με βάση την εισηγητική έκθεση της κ. Flather.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κατά τη 276η σύνοδο ολομέλειάς της συνεδρίαση της 26ης Απριλίου 1990, υιοθέτησε, με 70 ψήφους υπέρ, 14 κατά και 35 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. **Γενικές παρατηρήσεις**

1.1. Η ΟΚΕ, με την επιφύλαξη των ακόλουθων παρατηρήσεων, τάσσεται υπέρ της πρότασης της Επιτροπής, η οποία, κατά τη γνώμη της, θα έπρεπε, πράγματι, να έχει υποβληθεί προ πολλού. Είναι ικανοποιημένη επειδή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα λαμβάνει θέση για τη μη βάναυση μεταχείριση των ζώων. Η χρησιμοποίηση ποδοπαγίδων είχε απαγορευθεί μερικώς στη Γροιλανδία, ήδη από το 1938, και απαγορεύθηκε τελείως το 1989, ενώ σε ολοένα και περισσότερες χώρες δεν είναι πλέον αποδεκτή. Ζούμε σ' ένα κόσμο όπου η στάση των ανθρώπων έναντι των ζώων μεταβάλλεται με μεγάλη ταχύτητα και ό,τι ήταν αποδεκτό στο πρόσφατο παρελθόν, δεν είναι πλέον.

Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του εγγράφου COM(89) 198 τελικό, η ποδοπαγίδα έχει απαγορευθεί σε περισσότερες από 60 χώρες ενώ άλλες χώρες έχουν επιβάλει αυστηρούς όρους για τη χρησιμοποίησή της.

[1] ΕΕ αριθ. C 134 της 31. 5. 1989, σ. 5.

1.2. Εκφράσθηκαν ανυσυχίες όσον αφορά τη νομική βάση του προτεινόμενου από την Επιτροπή κανονισμού όπως έχει διατυπωθεί δυνάμει του άρθρου 113 της συνθήκης ΕΟΚ επειδή ο επιδιωκόμενος στόχος δεν είναι η εναρμόνιση της εμπορικής πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα των γουνών, αλλά η προστασία των ζώων. Δεν είναι η πρώτη φορά, όμως, που υιοθετείται αυτή η προσέγγιση για να επιτευχθεί ένα αξιέπαινος στόχος.

1.3. Οι αντιρρήσεις κατά της χρησιμοποίησης ποδοπαγίδων υπό οποιεσδήποτε συνθήκες έχουν διατυπωθεί στη γνωμοδότηση που εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [1].

1.4. Θα αποτελούσε σαφώς αντίφαση να απαγορεύεται η χρησιμοποίηση ποδοπαγίδων στα κράτη μέλη ενώ συνεχίζει να γίνεται αποδεκτή η εισαγωγή γουνών ζώων που έχουν παγιδευθεί με αυτό τον τρόπο. Η ΟΚΕ παραδέχεται ότι υπάρχουν αντιφάσεις σε άλλα θέματα που αφορούν τα κράτη μέλη. Κατά την άποψη του τμήματος, όμως, στόχος πρέπει να είναι η επίτευξη όσο το δυνατό μεγαλύτερης συνέπειας σε θέματα που αφορούν την ευημερία γενικά. Η ΟΚΕ προτείνει, λοιπόν, να τροποποιηθεί ο προτεινόμενος κανονισμός προκειμένου να συμπεριληφθεί αυτή η απαγόρευση ως ένα νέο άρθρο (βλέπε ειδικές παρατηρήσεις, σημείο 2.4).

1.5. Όταν θανατώνεται ένα ζώο άγριο ή κατοικίδιο, θα πρέπει η θανάτωση να γίνεται με όσο το δυνατό λιγότερο βάναυσο τρόπο. Οι ποδοπαγίδες δεν ικαοποιούν και δεν μπορεί να ικανοποιήσουν αυτό το κριτήριο.

1.6. Οι αντιρρήσεις για τις ποδοπαγίδες είναι δυνατό να διατυπωθούν εκ νέου περιληπτικά ως εξής:

1.6.1. Στην καλύτερη περίπτωση, τα ζώα που συλλαμβάνονται σε ποδοπαγίδες ενδέχεται να υποφέρουν από μεγάλους πόνους για ένα σημαντικό χρονικό διάστημα. Ο έλεγχος των παγίδων πραγματοποιείται σε διαστήματα αρκετών ωρών. Η παρέλευση 24 ωρών μεταξύ ελέγχων θεωρείται ως «ορθή» πρακτική. Εντούτοις, επιτρέπεται ο έλεγχος μετά από παρέλευση διαστήματος 72 ωρών στις δημόσιες εκτάσεις της Βρετανικής Κολομβίας. Οι δημόσιες εκτάσεις αντιπροσωπεύουν το 90 % της επαρχίας. Η Alberta έχει μειώσει την απαίτηση για έλεγχο των ποδοπαγίδων σε 48 ώρες (προηγουμένως ήταν 72 ώρες). Η Manitoba διατηρεί τις 72 ώρες. Έτσι ο χρόνος που παρέρχεται μεταξύ της παγίδευσης — με ενδεχόμενο κάταγμα του ποδιού — και του θανάτου μετράται σε ώρες αντί για λεπτά ή δευτερόλεπτα.

1.6.2. Στις λιγότερο ικανοποιητικές περιπτώσεις, το παγιδευμένο ζώο μπορεί να παραμείνει στην παγίδα πολλές ημέρες έως ότου πεθάνει από το κρύο, την πείνα ή επίθεση αρπακτικού ζώου. Αυτού είναι απαράδεκτο.

1.6.3. Είδη ζώων που δεν αποτελούν στόχο μπορεί επίσης να συλληφθούν σε ποδοπαγίδες και να τραυματισθούν ή θανατωθούν.

Ο αριθμός και το είδος των ζώων που συλλαμβάνονται, ενώ δεν στοχεύονται από τον παγιδευτή, ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό. Μια έρευνα του υπουργείου περιβάλλοντος της Βρετανικής Κολομβίας καταδεικνύει ότι το 9,3 % των ζώων που παγιδεύονται δεν φέρουν γούνα. Μια άλλη έρευνα αναφέρει ότι το 11,5 % αντιπροσωπεύει είδη που δεν στοχεύονται από τον παγιδευτή. Ο συνολικός αριθμός των ζώων που φέρουν γούνα και παγιδεύονται στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι της τάξης των 16 εκατομμυρίων ετησίως, ενώ για τον Καναδά το σύνολο ανέρχεται μεταξύ τριών και έξι εκατομμυρίων. Υπολογίζεται ότι ο αντίστοιχος αριθμός για τη Σοβιετική Ένωση κυμαίνεται μεταξύ 16 και 17 εκτατομμυρίων. Αν παγιδεύεται ένα 5 % ζώων τα οποία δεν αποτελούν στόχο αυτό σημαίνει ότι τουλάχιστον ένα εκατομμύριο ζώων ή πουλιών θανατώνονται «άνευ προθέσεως» και μεταξύ αυτών των «εξ αμελείας» θυμάτων είναι πολύ πιθανό να περιλαμβάνονται και είδη που απειλούνται από εξαφάνιση. Η μη επιλεκτική φύση των ποδοπαγίδων, ή παγίδων θανάτωσης, τις καθιστά μη ικανοποιητική μέθοδο για τον έλεγχο των πληθυσμών της άγριας πανίδας, εκτός αν θεωρηθεί ότι με την αδιάκριτη θανάτωση περιορίζεται το σύνολο του πληθυσμού των ζώων και, έτσι, μειώνεται ο ανταγωνισμός για τροφή και εξασφάλιση ζωτικού χώρου. Εντούτοις, χωρίς την ανθρώπινη παρέμβαση, η φύση μπορεί να διατηρήσει την οικολογική ισορροπία.

1.6.4. Προτάσεις σύμφωνα με τις οποίες οι ποδοπαγίδες θα μπορούσαν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται υποκείμενες σε «κώδικες συμπεριφοράς», ή ελέγχους, ως προς την τοποθέτηση και την εποχικότητα της χρησιμοποίησής τους δεν είναι αποδεκτές. Η παγίδευση αποτελεί μια «ιδιωτική» διαδικασία, που συνήθως πραγματοποιείται σε μεμονωμένη βάση και σε απομονωμένες περιοχές. Οι δυνατότητες τήρησης ρυθμίσεων είναι πολύ μικρές, ακόμη και στην περίπτωση που επιτευχθεί συμφωνία για μια αποδεκτή χρησιμοποίηση.

1.7. Έχουν εκφρασθεί ανηχυχίες για την απώλεια εισοδήματος που θα υποστούν οι παγιδευτές αγρίων ζώων, σε περίπτωση απαγόρευσης της ποδοπαγίδας και άλλων βάναυσων μεθόδων σύλληψης, καθώς και για την επίδραση αυτής της πρότασης στον παραδοσιακό τρόπο ζωής των αυτόχθονων πληθυσμών. Οι ποδοπαγίδες, και ειδικότερα οι παγίδες με χαλύβδινες σιαγόνες, μετά δυσκολίας μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «παραδοσιακές» μέθοδοι θανάτωσης, παρόλο ότι χρησιμοποιούνται κατά τα τελευταία 100 έτη.

1.7.1. Οι λεπτομέρειες, όσον αφορά τον αριθμό των παγιδευτών, τη χώρα προέλευσής των και την αναλογία του ετήσιου εισοδήματος που αποκομίζουν από την παγίδευση, διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με την πηγή πληροφόρησης και, ίσως, ανάλογα με την άποψη που θέλει να προωθήσει ο πληροφοριοδότης. Εντούτοις, ένα 10 ή 20 % του συνολικού ετήσιου εισοδήματος και λιγότερο από 1 000 δολάρια αποτελεί υπερεκτίμηση του μέσου εισοδήματος από την παγίδευση. Αναφέρεται ότι στις αρχές της δεκαετίας του '80, 105 000 παγιδευτές αγρίων ζώων διαμοιράζονταν ένα εισόδημα μεταξύ 45 και 85 εκατομμυρίων δολαρίων στον Καναδά (πωλήσεις ακατέργαστων δερμάτων με τρίχωμα), ήτοι 428 έως 809 δολάρια κατά κυνηγό αγρίων ζώων προτού αφαιρεθούν τα έξοδα. Τα κατά παγιδευτή αγρίων ζώων εισόδημα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής μπορεί να είναι πολύ μεγαλύτερο από το προαναφερθέν.

1.7.2. Θα ήταν σκόπιμο να δοθεί βοήθεια σε άτομα οποιασδήποτε προέλευσης, αλλά ειδικότερα στους

[1] Υποβλήθηκε από την κ. Castle και τον κ. Seligman ως γραπτή δήλωση και υιοθετήθηκε ως γνωμοδότηση βάσει του κανόνα 65 του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [βλέπε ΕΕ αριθ. C 69 της 20. 3. 1983, σ. 198, και έγγραφο COM(89) 198 τελικό].

αυτόχθονες πληθυσμούς, ώστε να αγορασθούν μη βάναυσες παγίδες και να εκπαιδευθούν στη χρησιμοποίησή των οι παγιδευτές αγρίων ζώων. Οι μελλοντικές αναπτυξιακές ανάγκες των αυτόχθονων πληθυσμών δεν θα εξυπηρετηθούν αποτελεσματικά αν οι πληθυσμοί αυτοί αποκλεισθούν από την ευθύνη της συμμόρφωσης στους διεθνείς κανόνες για την ευημερία των ζώων.

1.7.3. Θα πρέπει να δοθεί προσοχή ώστε να εξασφαλισθεί ότι οι αυτόχθονες πληθυσμοί, των οποίων ο τρόπος ζωής επηρεάζεται από την παρούσα πρόταση, θα μπορέσουν να συνεχίσουν να απολαμβάνουν ένα τρόπο ζωής που τους ικανοποιεί. Η συνέχιση, όμως, της αποδοχής βάναυσων μεθόδων παγίδευσης και θανάτωσης δεν είναι δυνατό να αποτελεί λύση, ενώ μια τέτοια αποδοχή δεν μπορεί να αντιστρέψει τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές αλλαγές που επιτελέσθηκαν μετά από πολλές γενεές και συνεχίζουν να επιτελούνται.

1.7.4. Πάντως, η παρούσα πρόταση δεν θα εμποδίσει το κυνήγι και την παγίδευση ζώων με γούνα με την προϋπόθεση ότι χρησιμοποιούνται μη βάναυσοι μέθοδοι· εξάλλου, αν το κοινό πεισθεί ότι οι γούνες παράγονται με μη βάναυσο τρόπο, ίσως αυξηθεί το ενδιαφέρον του για το είδος, πράγμα οπωσδήποτε θετικό για το εμπόριο γούνας.

1.8. Δεν υπάρχουν διεθνώς αναγνωρισμένα μη βάναυσα πρότυπα παγίδευσης σήμερα. Οι συζητήσεις προχωρούν, η Κοινότητα, όμως, δεν μπορεί να τις επηρεάσει άμεσα. Αν πρόκειται να υιοθετηθεί ένας κανονισμός που απαιτεί πιστοποίηση της χρησιμοποίησης μη βάναυσων μεθόδων παγίδευσης (ή, προτιμούμενη διατύπωση, σύλληψη ή θανάτωση), είναι απαραίτητη η κοινοτική συμμετοχή στον καθορισμό μη βάναυσων προτύπων. Για το σκοπό αυτό, η Κοινότητα, θα πρέπει να ζητήσει να εκπροσωπηθεί στην Επιτροπή του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης (ISO) [1] κατά την εξέταση ανώδυνων προτύπων παγίδευσης είτε αυτοδικαίως, είτε διαμέσου των κρατών μελών.

1.8.1. Στα τέλη του 1987, η Δυτική Γερμανία ήταν συμμετέχον μέλον της τεχνικής επιτροπής TC 191 του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης (ISO) για τις μη βάναυσες παγίδες ζώων ενώ η Ιταλία, το Βέλγιο, η Ισπανία συμμετείχαν ως παρατηρητές. (Άλλα μέλη ήταν ο Καναδάς, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η Σουηδία, η Φινλανδία, η Αυστραλία και η Αργεντική. Άλλες χώρες που συμμετέχουν με την ιδιότητα του παρατηρητή ήταν η Ουγγαρία, η Ινδία, η Κένυα, η Ελβετία, η Τουρκία και η Σοβιετική Ένωση).

1.8.2. Οι ποδοπαγίδες απαγορεύονται σε πέντε κράτη μέλη και η χρησιμοποίησή τους είναι περιορισμένη σε άλλα. Θα ήταν ορθό όπως η πρόταση για την εναρμόνιση της νομοθεσίας για μια γενική απαγόρευση στην Κοινότητα όσον αφορά την κατασκευή, πώληση και χρησιμοποίηση των ποδοπαγίδων, συμπεριληφθεί στον προτεινόμενο κανονισμό για να αποκλεισθεί ο ενδεχόμενος κίνδυνος να δοθεί η εντύπωση ότι ακολουθούνται δύο μέτρα και δύο σταθμά.

[1] Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (150), Γενεύη.

2. **Ειδικές παρατηρήσεις**

2.1. *Πρώτη αιτιολογική σκέψη*

Η αιτιολογική αυτή σκέψη στηρίζεται στην υπόθεση ότι η κατασκευή, πώληση και χρησιμοποίηση των ποδοπαγίδων στα κράτη μέλη θα απαγορευθεί στα πλαίσια της προτεινόμενης οδηγίας για τους «οικοτόπου». Η ΟΚΕ κρίνει ότι η απαγόρευση αυτή πρέπει να διατηρηθεί στην παρούσα πρόταση ανεξάρτητα από το αν θα συμπεριληφθεί τελικώς στην οδηγία για τους «οικοτόπους» (εάν και όταν υιοθετηθεί).

2.2. *Άρθρο 1*

Να αναθεωρηθεί αυτό το άρθρο προκειμένου να συμπεριλάβει αναφορές στα γουνοδέρματα και δέρματα με τρίχωμα και να διατυπωθεί, συνεπώς ως εξής:

> «Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εισαγωγή γουνών, γουνοδερμάτων ή δερμάτων με τρίχωμα των ειδών που παρατίθενται το παράρτημα I και αγαθών που περιέχουν γούνα, γουνόδερμα ή δέρμα με τρίχωμα από τα είδη αυτά.»

διότι τα δέρματα των ζώων με τρίχωμα και άλλα δέρματα απεξεργασμένα ή που πρόκειται να υποστούν επεξεργασία αναφέρονται ως «δέρματα με τρίχωμα» στη γουνοποιΐα, και γουνοδέρματα στην ονοματολογία της ΓΣΔΕ. Με αυτή την αλλαγή θα αποφευχθούν οι αμφισβητήσεις.

2.3. *Άρθρο 2 πρώτη παράγραφος*

Να παρεμβληθούν οι λέξεις «γουνόδερμα ή δέρμα με τρίχωμα» μετά τη λέξη «γούνα», ώστε το κείμενο να είναι διατυπωμένο ως εξής:

> «Καθορισμένα προϊόντα: όλα τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II και τα οποία περιέχουν γούνα, γουνόδερμα ή δέρμα με τρίχωμα από κάποιο από τα ζώα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.»

Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται για την τροποποίηση του άρθρου 1.

2.4. Να παρεβληθεί μεταξύ των παρόντων άρθρων 2 και 3 ένα νέο άρθρο διατυπωμένο ως εξής:

> «Τα κράτη μέλη θα απαγορεύσουν την κατασκευή, πώληση και χρησιμοποίηση της ποδοπαγίδας.»

Αυτό ευθυγραμμίζεται με την προαναφερθείσα παρατήρηση για την πρώτη αιτιολογική σκέψη.

2.5. *Άρθρο 3 πρώτη παράγραφος πρώτο εδάφιο*

Η ΟΚΕ σημειώνει ότι έρευνες για μη βάναυσες μεθόδους παγίδευσης πραγματοποποιούνται από 50 έτη περίπου. Μια ενωρίτερη εφαρμογή της απαγόρευσης θα επιταχύνει μάλλον παρά θα καθυστερήσει την ανάπτυξη μη βάναυσων μεθόδων. Είναι, ίσως, ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ήδη από το 1948 η Royal Society for Prevention of Cruelty to Animals (Βασιλική Εταιρεία Προστασίας των Ζώων) είχε προσφέρει βραβείο 1 000 στερλινών για την εξεύρεση εναλλακτικής λύσης. Κατά το 1985, μια έκθεση για την προστασία του εμπορίου γούνας συνιστούσε να σταματήσει η χρησιμοποίηση της ποδοπαγίδας με χαλύβδινες σιαγόνες. Και προσέθετε: «Είναι πιθανό ο Καναδάς να κωλυσιεργήσει ως προς το θέμα της χαλύβδινης παγίδας». Ήδη η κωλυσιεργία έχει διαρκέσει τέσσερα έτη, δεν υπάρχει λόγος για μια περαιτέρω υπερβολική καθυστέρηση.

2.6. *Παράρτημα I*

Ο προτεινόμενος κατάλογος οκτώ (εκ των 22 ειδών που είναι δυνατόν να συλληφθούν στη φυσική τους κατάσταση) ειδών δεν είναι πλήρης διότι δεν περιλαμβάνει πολλά είδη τα οποία συλλαμβάνονται σε μεγάλους αριθμούς με ποδοπαγίδα. Για παράδειγμα, 1,6 εκατομμύρια περίπου μοσχόμυες παγιδεύονται ετησίως στον Καναδά μόνο· περίπου ένα εκατομμύριο μινκ (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και Καναδάς)· 80 000 αλεπούδες (Καναδά)· 250 000 σκίουροι (Καναδάς).

Είναι απόλυτα δυνατόν να εξακριβωθούν οι γούνες που προέρχονται από ζώα εκτροφής διαμέσου εγκεκριμένων επισήμων μεθόδων και, κατά συνέπεια, να διαχωρισθούν από γούνες των αυτών ειδών που έχουν συλληφθεί στο φυσικό τους περιβάλλον.

Ο κατάλογος των ειδών του παραρτήματος I θεωρείται ατελής και θα πρέπει τουλάχιστον να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

Coypu: *μυοκάστωρ κοϊπού,*
Muskrat: *μοσχόμυς ονδράντρα,*
Oppossum: *δίδελφυς (μαρσιπόμυς αμερικανικός),*
Fisher: *μάρτης ιχθυοφάγος,*
Marten: *μάρτης αμερικανική,*
Red fox: *αλώπηξ η ερυθρά,*
Grey fox: *αλώπηξ η φαιά,*
Mink: *λουτρεόλη,*
Squirrel: *οικογένεια σκιουριδών.*

Ο κατάλογος είναι δυνατόν να συμπληρώνεται από καιρού εις καιρόν, αλλά το Συμβούλιο θα πρέπει να εξετάσει τις νομικές επιπτώσεις του καταλόγου αυτού από την άποψη της πρακτικής τους εφαρμογής.

Η προτεινόμενη τροποποίηση σημαίνει ότι όλα τα είδη αγρίων ζώων, είτε φέρουν γούνα είτε όχι, θα προστατεύονται με την έννοια ότι δεν θα συλλαμβάνονται με βάναυσες μεθόδους.

Τα δέρματα προβάτων, βοοειδών και τα συναφή υποπροϊόντα της βιομηχανίας τροφίμων αποκλείονται σαφώς. Έτσι, αποφεύγονται προβλήματα αναγνώρισης συγκρεκριμένων ειδών. Αυτό θα καταστήσει την εφαρμογή του κανονισμού ευκολότερη.

2.7. *Παράρτημα II*

Να προστεθεί ότι «τα είδη που έχουν παραχθεί πριν από την ημερομηνία της απαγόρευσης εξαιρούνται των περιορισμών». Το βάρος της απόδειξης να επιβαρύνει τον εισαγωγέα· διότι δεν υπάρχει λόγος παρέμβασης σε οποιοδήποτε κλάδο «μεταχειρισμένων» ενδυμάτων ή άλλων ειδών που περιέχουν γούνα ή μη επεξεργασμένα δέρματα με τρίχωμα. Με την παρούσα διατύπωση φαίνεται να απαγορεύεται σε μεμονωμένα άτομα να εισάγουν ενδύματα με γούνα τα οποία ενδέχεται να αποτελούν προσωπική τους περιουσία επί πολλά έτη.

Βρυξέλλες, 26 Απριλίου 1990.

Ο Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Alberto MASPRONE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Οι ακόλουθες τροπολογίες, οι οποίες συγκέντρωσαν αριθμό ψήφων υπέρ ίσο προς το ένα τέταρτο τουλάχιστον του συνόλου των ψήφων, απορρίφθηκαν κατά τη συζήτηση:

Σημείο 2.2. (Άρθρο 1)

Να απαλειφθεί το σημείο αυτό και να παραμείνει το κείμενο της πρότασης του κανονισμού της Επιτροπής.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Υπέρ: 48

Κατά: 56

Αποχές: 19

Σημείο 2.7. (Παράρτημα I)

Να διατηρηθεί στη σημερινή του μορφή το παράρτημα I (κατάλογος ειδών) της πρότασης της Επιτροπής (στο παρόν κείμενο, σημείο 2.6)

Αποτέλεσμα ψηφοφορίας

Υπέρ: 53

Κατά: 57

Αποχές: 9

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τα ακόλουθα μέλη, παρόντα ή αντιπροσωπευόμενα ψήφισαν υπέρ της γνωμοδότησης:

ARENA, ARETS, BAGLIANO, ΜΠΑΖΙΑΝΑΣ, BEALE, BELTRAMI, BERGER, BERNS, BLESER, BOISSEREE, ΜΠΡΕΔΗΜΑ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΠΡΕΓΙΑΝΝΗΣ, BRIGANTI, BROICHER, CEYRAC, COYLE, van DAM, DE TAVERNIER, DONCK, DOS SANTOS, EULEN, FORGAS, GARCIA MORALES, GERMOZZI, GEUENICH, GIACOMELLI, GOMEZ MARTINEZ, GREEN, HAGEN, HANCOCK, JESÚS SEQUEIRA, KAARIS, KAZAZHΣ, KELLY, KENNA, KIRCHFELD, ΚΙΤΣΙΟΣ, KRÖGER, LAPPAS, LAUR, LÖW, LUSTENHOUWER, MAINETTI, MARVIER, MORALES, MUHR, MULLER, NIELSEN B., NIERHAUS, NOORDWAL, PARDON, PEARSON, PELLETIER C., PETERSEN, PROUMENS, ROBINSON, ROLÂO GONÇALVES, ROMOLI, ROSEINGRAVE, SHADE-POULSEN, SCHMITZ, SILVA, SOLARI, TUKKER, VALLEJO CALDERON, ΒΑΣΙΛΑΡΑΣ, VELASCO MANCEBO, VIDAL, WICK, WITHWORTH

Τα ακόλουθα μέλη, παρόντα ή αντιπροσωπευόμενα ψήφισαν υπέρ της γνωμοδότησης:

BERNASCONI, CAVAZZUTI, ALVES CONDE, CORELL AYORA, FREEMAN, LIVERANI, MACHADO VON TSCHUSI, MERCIER, MURPHY, ORSI, STAEDELIN, STRAUSS, VERCELLINO, WILLIAMS

Τα ακόλουθα μέλη, παρόντα ή αντιπροσωπευόμενα απέσχον:

AMATO, ASPINALL, ATAIDE FERREIRA, BORDES-PAGES, BOS, Vasco CAL, CALVET CHAMBON, CHRISTIE, DELLA CROCE, DRAGO, DRILLEAUD, van EEKERT, ELSTNER, ETTY, FLATHER, GREDAL, HILKENS, HOUTHUYS, HORSKEN, JENKINS, de KNEGT, LAKA MARTIN, MADDOCKS, MARGOT, MORELAND, MOURGUES, NIEUWENHUIZE, de NORMANN, RAMAEKERS, ROUZIER, SALMON, SCHOEPGES, SMITH L.J., STORIE-PUGH, TAMLIN

Γνωμοδότηση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου περί επεξεργασίας των αστικών λυμάτων [1]

(90/C 168/16)

Στις 23 Νοεμβρίου 1989, το Συμβούλιο αποφάσισε με βάση το άρθρο 130 Ρ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την παραπάνω πρόταση οδηγίας.

Η ΟΚΕ ανέθεσε στο τμήμα του περιβάλλοντος, δημόσιας υγείας και κατανάλωσης την προετοιμασία των σχετικών εργασιών. Το τμήμα υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 3 Απριλίου 1990 (Εισηγητής: ο κ. Boisseree).

Η ΟΚΕ υιοθέτησε ομόφωνα τη γνωμοδότησή της κατά τη 276η σύνοδο ολομέλειας (συνεδρίαση της 25ης Απριλίου 1990).

I. Σύντομη παρουσίαση της πρότασης της Επιτροπής

Με βάση το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Αννόβερου που πραγματοποιήθηκε στις 28 Ιουνίου 1988, το Συμβούλιο των Υπουργών Περιβάλλοντος, κάλεσε την Επιτροπή να προτείνει μέτρα για την επεξεργασία των λυμάτων που συγκεντρώνονται στα αποχευτικά συστήματα των δήμων και κοινοτήτων (αστικά λύματα). Σκοπός των μέτρων είναι να διασφαλισθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο η ποιότητα των υπογείων και επιφανειακών υδάτων, ποιότητα που να αντιστοιχεί στα ευρωπαϊκά πρότυπα ως βάση του εφοδιασμού σε πόσιμο νερό αλλά και σαν προληπτικό μέτρο για τη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας.

Αυτός είναι και ο στόχος που επιδιώκεται με την πρόταση οδηγίας που υπέβαλε η Επιτροπή και στην οποία προτείνονται οι ακόλουθες ρυθμίσεις σε κοινοτικό επίπεδο:

- προσδιορισμός των απαιτήσεων για τη συγκέντρωση και τον καθορισμό αστικών λυμάτων,
- έλεγχος της απόρριψης ίλυος καθαρισμού,
- έλεγχος συγκρίσιμων βιομηχανικών λυμάτων,
- διακοπή της έκχυσης ιλύων στη θάλασσα,
- διοικητικά μέτρα: σύσταση ρυθμιστικής επιτροπής, εφαρμογή κοινών εθνικών προγραμμάτων, πρόσβαση του πληθυσμού στην πληροφόρηση, εκπαίδευση ειδικευμένου προσωπικού.

II. Γενικές παρατηρήσεις σχετικά με το σχέδιο της Επιτροπής

1. Η πρόταση της Επιτροπής να υποβάλλονται τα λύματα των αστικών αποχευτικών δικτύων σε καθορισμό σε όλη την επικράτεια της Κοινότητας κρίνεται από την άποψη προστασίας του περιβάλλοντος θετικά.

---

[1] ΕΕ αριθ. C 1 της 4. 1. 1990, σ. 20.